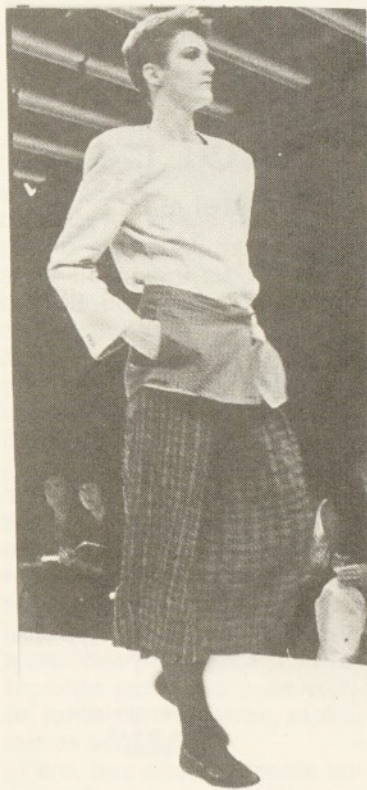
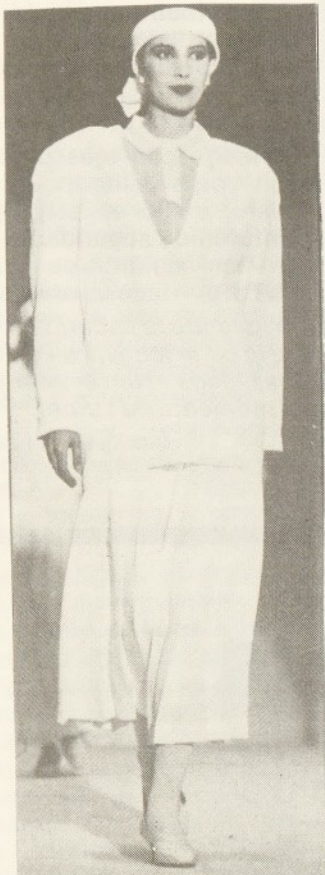


Los Papalagi están siempre cavilando como cubrir su carne del mejor modo posible. Un blanco que tenía mucha influencia y estaba considerado muy sabio, me dijo una vez, "el cuerpo y sus miembros son carne, es a partir del cuello donde empieza la verdadera persona". El creía que sólo la parte del cuerpo que alberga con sus atributos buenos y malos merece nuestra atención. Refiriéndose a la cabeza naturalmente. Los blancos dejan descubierta la cabeza, y algunas veces las manos. Sin embargo la cabeza y también las manos están hechas de carne. Aquellos que muestran algo más de su carne no pueden alcanzar una perfecta imagen moral. (...)

Fragment del llibre "Los Papalagi"
Discurs de Tuiavii de Tiavea jefe Saomano.



Tuiavii, el cap de la tribu samoana, tenia un altre concepte de la funció que ha de tenir un vestit. Cada societat i cada època canvia constantment de criteri alhora de decantar-se per un tipus o altre de moda.

La valoració moral, sempre ha jugat un paper molt important i ha influenciat profundament els canvis estètics durant el llarg del temps. Vestit i moral estan així doncs estretament lligats i a la vegada immersos del tot dins els canvis i transformacions socials. Mitjansant el vestit ens comuniquem una serie de valors que normalment són els imperants en cada època. La moda, canvia constantment, neixen nous llenguatges i noves estètiques, per poder oferir i transmetre les noves concepcions de vida, les noves formes. La moda és sobretot una de les lleis de la dinàmica de les societats, i com a tal, qualsevol tipus de inestabilitat fa que canviïn les regles fins aleshores seguides. Els canvis socials, però, no crean determinades modes, tan sols posen en entredit l'estil existent fins aquell moment.

L'home utilitza la moda amb una actitud ambivalent, posar de relleu el cos i protegir-se. Com a fet social respon a tot una sèrie de punts que provoquen unes reaccions determinades a la gent. El canvi continuat, creació seguida d'autodestrucció, una proposta cada cop més accelerada de noves modes. La utilització d'una forma de vestir situa al individu en un lloc dins l'escala social, la moda també és sinònim de norma social i de convecció acceptada, ella és qui marca els canvis estètics i el que està ben vist dins un marc determinat.

La funcionalitat bàsica del vestit és la protecció del cos, però si passem a la dimensió estètica és la d'accentuar la bellesa de la gent. La funció bàsica de la moda, és situar-nos dins un grup social, integrar-se o diferenciar-se del grup i erotitzar (ensenyar, amagar, resaltar).

El fet que la gent vagi vestit d'una forma i no d'una altre, és degut sobretot a unes minories poderoses que tenen el control. Fan us de la publicitat i de tota mena de promoció del producte perquè l'ús d'aquest sigui generalitzat. Hi ha dis tipus de seguidors de la moda oficial, el standard a qui va dirigida la moda ja massificada, i el snob, el subjecte de prova dels nous models, ja que per la raó que

sigui els interessa destacar i diferenciar-se dins el marc social. Enfront la moda oficial neix l'antimoda, els seus representants són sobretot els joves, ells són els qui s'han revoltat contra la societat establerta i una forma de protesta és el canvi i la provocació amb la forma de vestir. Arrel de les primeres revoltes juvenils, el món de la moda s'en va adonar de l'existència d'un públic que fins aleshores no havia tingut en compte. Va agafar la seva nova moda i la va oficialitzar, deixant de ser antimoda. Però constantment apareixen noves formes d'antimoda que provoquen revosió i atempten contra la societat que evoluciona i reacciona amb una velocitat increïble, assumeix les noves formes per no enfrontar-se amb elles i així un cop entrades dins l'engranatge comercial perden importància.



UN SEGLE DE MODA

L'evolució de la moda en aquests cent anys ha estat condicionada per una sèrie de canvis sociològics i avenços tècnics. Aquests fets provoquen una constant transformació del vestit durant tot el segle XX.

Fins llavors l'evolució de la moda era una cosa molt més lenta. Antigament les "corts reials" eren els principals centres on sorgien les modes i les seves variacions. Florència, Espanya, després Londres, Roma són llocs on en un moment o altre de la història han sigut capdavanters de la moda.

Agafant com a punt de sortida el segle XIX i estructurant la moda en dècades, trobem que la moda ha sofert unes importants transformacions que van des de l'utilització de les cotilles a portar un pentinat estil "garçon", tot passant per les revolucionàries "mini-faldilles" i arribant a la moda actual, on la pràctica i la divergència de modes són patents.

Tot això íntimament relacionat amb la descoberta de noves fibres, la perfecció de les tècniques tèxtils i allò que tant condiciona com són les guerres mundials i civils.

Així s'arriba aquest segle on realment s'ha portat una revolució del vestit i aparagué una nova indústria. També serà un segle on s'acostin, almenys en formes de vestir, les diferents classes socials. Quedant fora de la moda els vestits tradicionals o típics.

FINALS DE SEGLE

Aquests són els anys del predomini de la moda anglesa per la indumentària masculina amb l'aparició de l'americana, de l'esmokey per les festes i del pijama per dormir. El capell és de copalta i fort a l'hivern i de palla a l'estiu, per les classes altes; mentrestant les classes menestrals usen gorra en comptes de capell i porten bruses de cotó. Pels infants comença la moda del vestit de mariner amb faldilles tant per nens com per nenes.

En quan a la indumentària femenina segueix més la moda francesa on predomina l'esveltessa de la figura de la dona per mitjà d'apretades cotilles. Amb pocs anys la moda varia; de portar un vestit amb cua, a portar aquesta acumulada al darrera formant el "polison" i seguint amb un vestit de dues peces on despareixen molts elements. Aquest darrer vestit serà molt portat per les classes treballadores gràcies a la seva comoditat i els seus possibles canvis.

A la classe burgesa la pràctica de l'esport fa que cada cop més s'acostumi a una moda més simple per a practicar-lo, però que després ja